

Vänrikki Stoolin uudet, oudot seikkailut

Kutsu: Legioonateatteri lähtee Työväen Näyttämöpäiville Mikkeliin Runebergin runot repussa

MATTI KUUSELA
Aarnulehti

Tamperealaisen Legioonateatterin ohjaaja **Timo Seppälä** sai marraskuun puolivälissä yllättävän kutsun: tehkää näytelmä *Vänrikki Stoolin tarinoista*.

Esitys saa kestää 33 minuuttia, siinä saa olla kolme näytelijää ja kolme tuolia.

Samanlainen kutsu lähetettiin Yksipihlajan Työväennäyttämölle Kokkolaan ja Lapin ylioppilasteatterille Rovaniemelle.

Syy kolmosiin on kaksinkertainen: Työväen Näyttämöpäivät täyttää 33 vuotta. Ja se haluaa juhlistaa sitä 200 vuotta täytävään Suomeen sodan kanssa.

– Mikäs siinä, innostuin heti. Ja tieyshi runtui mukavalta, että

meidä pyydettiin tekemään esitys. Kai se kertoo jonkinlaisesta arvostuksesta, sanoo Seppälä. Seppälä luki *Vänrikki Stoolin tarinat*, ensimmäistä kertaa.

– Mahdotoman monta runoa, joista suuri osa vanhentunutta, typerää ja tyhjästä sodan glorifiointia, sanoo Seppälä.

– Joukossa oli kuitenkin yllättävän hienoja runoja ja kokeettavaa tekstiä. Niihin oli hyvä tarttua.

Inhimillinen Lotta
Kolme hahmoa nousi luontevasti esiin.

– Adlercreutz, Sven Dufva ja Lotta Svärd uivat sielut helposti. Etenkin Lotta oli kiinnostava, monipiirteinen. Ei pelkkää kevytkenkänen kenttähuora, hänestä

Jukka Vuokola/Aarnulehti

Sven Dufvaa esittävä Antti Haikkala löytää itsensä tuolin vierestä.

tulee hyvin inhimillinen kuva. Aikaa ei ollut hukattavaksi.

– Meillä oli viisitoista neljän tunnin harjoitusta. Siinä ajassa pidi löytää oleellisen Vänrikki Stoolista. Ja päättää, mitä haluanne sanoa, mietti Seppälä.

– Lähteminen nousi teemaksi. Aina on lähdety johonkin: so-

taan, työnhakuun. Esityksessä mies lähtee viemään roskaa.

Legioonateatterin esitys liikkuu sumeilematta niin nyky-päivässä, kansalaisodassa kuin **Vainö Linnan Turtemattomassa** – Hietanen ja Lahtinen lähtevät kesken kaiken omaan so- taansa.

Mikä teos?

Stoolin tarinat

Vänrikki Stoolin tarinat on Johan Ludvig Runebergin kirjoittama laaja runoteos.

Runot kertovat vuosina 1808–1809 Venäjää vastaan käydyistä Suomen sodasta.

Ensimmäinen kokoelma ilmestyi vuonna 1848 ja jälkimmäinen kokoelma 1860. **Kokoelman** avausruno Maamme tunnetaan Suomen kansallislaulunä.

– En tiedä yhtään, millaisia kaksi muuta esitystä ovat. Emme ole olleet missään tekemisissä toistemme kanssa, sanoo Seppälä.

– Esitysjärjestys arvottiin: me olemme vuorossa viimeisinä. Ehdimme vielä tehdä muutoksia, nauraa Seppälä.

AL 31.1.09

– Pelkään saarnaamista, enkä osaa sanoa, onko meidän esityksemme pasifistinen. Toivon niin. Joku voi kuitenkin nähdä sen aivan päinvastoin, onhan se pakostakin sotainen, huokaa Seppälä.

– Vaikka tosin vielä sanoa, tuliko siitä lopulta yhtään mitään. Onko se niin hajanainen, ettei kukaan ymmärrä yhtään mitään.

Turha pelko. Kenraaliharjoitus paljastaa, että Legioonateatteri on onnistunut solmimaan **Runebergin** runotulvasta hauskan, iskevän ja koskettavan näytelmän, jossa **Antti Haikkala**, **Anna-Mari Ohtamaa** ja **Petri Uusitalo** panevat tuolit ja sanat tanssimaan.

Tähän Mikkelistä alkavilta Näyttämöpäiviltä on lupa odottaa kelpo tunnustusta. Tämperellä **Vänrikki Stoolin tarinoiden** ensi-ilta on torstaina 5. helmikuuta, Runebergin päivän aattona.